

Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny

Bruksela, 3 maja 2006 r.

ZGROMADZENIE PLENARNE

W DNIACH 20-21 KWIETNIA 2006 R.

ZESTAWIENIE PRZYJĘTYCH OPINII

**Pełna treść opinii EKES-u dostępna jest we wszystkich językach urzędowych
na stronie internetowej Komitetu:**

http://www.esc.eu.int/documents/summaries_plenaries/index_fr.asp

W sesji plenarnej udział wzięli komisarz europejski **Vladimir ŠPIDLA**, którego wystąpienie dotyczyło priorytetów politycznych w dziedzinie zatrudnienia, spraw społecznych i równości szans. Uczestniczyli w niej również przedstawiciele zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego przyszlých państw członkowskich Unii (Bulgarii i Rumunii).

1. POLITYKA PRZEMYSŁOWA

- ***Współczesna polityka przemysłowa***

- **Sprawozdawca:** Ernst Erik EHNMARK (Pracownicy – SE)

- **Dokumenty:** COM(2005) 474 końcowy – CESE 595/2006

- **Główne punkty:**

Strategia lizbńska zawiera długi szereg horyzontalnych środków mających na celu stworzenie odpowiednich ram, aby uczynić Europę bardziej konkurencyjną. Brakowało jak dotąd podejścia sektorowego. Komunikat Komisji w sprawie ram zintegrowanej polityki przemysłowej jest zatem szczególnie pozadany.

EKES popiera zawartą w komunikacie szeroką analizę niezbędnych środków wsparcia w 27 sektorach przemysłu wytwórczego. EKES popiera także utworzenie 14 sektorowych i międzysektorowych grup zadaniowych, których celem będzie nakreślenie bardziej konkretnych środków zmierzających do zwiększenia konkurencyjności europejskiego przemysłu.

Kwestie „kto co robi” pozostawiono jednakże do rozstrzygnięcia w przyszłości.

W szczególności komunikat nie podkreśla koniecznej dystrybucji pracy pomiędzy szczyblem UE a szczyblami krajowymi. EKES podkreśla konieczność ustanowienia koordynacji.

Rola rządów w zakresie innowacji i konkurencyjności oraz granica pomiędzy przemysłem wytwórczym a usługami to dwa zagadnienia, co do których komunikat nie podaje zbyt wielu wskazówek.

EKES uważa za konieczne, aby partnerzy społeczni mogli osiągać porozumienia dotyczące przemian przemysłowych i innowacji, jak to ma już miejsce w niektórych krajach UE.

EKES jest gotów uwzględnić kwestie europejskiej polityki przemysłowej w ramach sieci utworzonej na rzecz strategii lizbńskiej.

- **Kontakt :** *João Pereira dos Santos*

(tel. : 00 32 2 546 92 45 – e-mail : joao.pereiradossantos@esc.eu.int)

- ***Przemiany w przemyśle w obszarach transgranicznych***

- **Sprawozdawca:** Marian KRZAKLEWSKI (Pracownicy – PL)

- **Dokumenty:** Opinia rozpoznawcza – CESE 586/2006

- **Główne punkty:**

Rząd Austrii zgłosił formalny wniosek, aby Komisja Konsultacyjna (CCMI) przygotowała rozpoznawczą opinię na temat: „Zmiany przemysłowe w rozszerzonej EU: analiza skutków w regionach transgranicznych”.

Komitet uważa, że w okresie nowej prezydencji należy stworzyć wyodrębnioną i precyzyjną definicję, co oznacza „REGION” w transgranicznym i przemysłowym kontekście. Odrębnie należy odnieść się do regionów leżących na styku z krajami niebędącymi członkami EU i uwzględnić to, czy kraj sąsiadujący jest lub nie jest państwem kandydującym.

Należy odpowiedzieć na pytanie, gdzie i jak przechodzi linia oddzielająca efekty zmian w tych regionach przeprowadzonych w latach 90-ych i efekty zmian uzyskane w związku z akcesją nowych państw do EU, a także z jakim skutkiem były stosowane tam instrumenty wspólnotowe przed i po akcesji oraz jakie były opóźnienia w stosowaniu polityk UE w tych regionach w stosunku do pozostałych.

Komitet stwierdza, że bardzo ważnym, a nawet decydującym czynnikiem wpływającym na prowadzenie i rozwój polityki przemysłowej w regionach transgranicznych w rozszerzonej Europie była w przeszłości i jest obecnie możliwość wykorzystania przez zainteresowane strony na tych obszarach środków z funduszy strukturalnych UE. Zwiększenie ich udziału w tych regionach jest bezwzględnie potrzebne. Nowa szansa w tej dziedzinie jest Rozporządzenie PE i Rady w sprawie utworzenia Europejskiego Ugrupowania Współpracy Transgranicznej – EUWT. Komitet ze szczególną mocą podkreśla konieczność włączenia do grona tych, którzy tworzą EUWT podmiotów gospodarczych i społecznych i innych zainteresowanych organizacji społeczeństwa obywatelskiego, a w szczególności instytucji edukacyjnych. Powstanie takich osób prawnych pomogłoby w zwiększeniu motywacji do transgranicznej współpracy i dałoby takim regionom większe poczucie podmiotowości i zachęte do harmonizowania przepisów.

Komitet jest przekonany, iż rozwój rynków pracy w tych regionach stanowi czynnik wpływający na przemiany w przemyśle, którego nie należy lekceważyć. Obecnie pracownicy przemieszczający się z jednego kraju do drugiego wewnątrz UE nadal napotykają na tymczasowe przeszkody. Komitet nawołuje państwa członkowskie, aby poważnie przeanalizowały, czy nie jest możliwe skrócenie okresów przejściowych. Decyzje takie wymagają odpowiedniego zaangażowania partnerów społecznych oraz konsultacji z nimi na wszelkich właściwych szczeblach. Wśród innych instrumentów oddziaływania na politykę przemysłową Komitet podkreśla znaczenie możliwego wprowadzenia Wspólnej Skonsolidowanej Bazy Podatku od Osób Prawnych (CCCTB).

Komitet w swojej opinii wielokrotnie podkreśla, że niezwykle ważna dla zarządzania polityką przemysłową w omawianych regionach jest rola dialogu społecznego i zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego. Zarówno w trakcie stosowania dynamicznych polityk przemysłowych jak i w przewidywaniu problemów dotyczących wzajemnych stosunków między różnymi grupami narodowościowymi, etnicznymi i kulturowymi.

– **Kontakt :** *Pol Liemans*

(tel. : 00 32 2 546 82 15 – e-mail : pol.liemans@esc.eu.int)

• ***Emisja gazów cieplarnianych a przemiany w przemyśle***

– **Sprawozdawca:** Josef ZBORIL (Pracodawcy – CZ)

– **Współsprawozdawca:** Pavel CINCERA (Interesy Różne – CZ)

– **Dokumenty:** opinia z inicjatywy własnej – CESE 593/2006

– **Główne punkty:**

Zmiana klimatu jest specyficznym problemem, z którym ludzkość nie spotkała się wcześniej w swojej nowoczesnej historii. Jest problemem globalnym, długookresowym (trwającym nawet kilkaset lat) oraz oznacza złożone współdziałanie procesów klimatycznych, środowiskowych, ekonomicznych, politycznych, instytucjonalnych, społecznych i technologicznych. Wyływają z tego znaczne międzynarodowe i międzypokoleniowe konsekwencje w kontekście szerszych celów społecznych, jakimi są równość i rozwój zrównowagony. Reakcje na zmiany klimatyczne charakteryzuje proces decyzyjny o znacznej niepewności i dużym ryzyku, obejmującym możliwość nieliniarnych, czy nieodwracalnych zmian.

O ile przy ustanawianiu kolejnych polityk mających na celu obniżenie emisji gazów cieplarnianych nie zostaną wzięte pod uwagę wszystkie szacunki ekonomiczne, państwom, które ratyfikowały Protokół z Kioto grozi niebezpieczeństwo przeniesienia części produkcji przemysłowej do państw rozwiniętych, które nadal wahają się nad podpisaniem protokołu, lub do krajów rozwijających się, dla których z Protokołu z Kioto nie wynikają jak dotąd żadne zobowiązania ilościowe. Rezultatem tego mogą być straty ekonomiczne oraz utrata konkurencyjności przy braku pożądanego globalnego obniżenia emisji.

Zmiana klimatu jest zjawiskiem globalnym i w taki też sposób należy do niej podchodzić. Konieczne jest użycie wszystkich politycznych narzędzi oraz negocjacji dla zaangażowania wszystkich głównych światowych emitentów gazów cieplarnianych w starania o obniżenie globalnego poziomu stężenia gazów cieplarnianych w atmosferze. Skuteczność wprowadzania środków ograniczających zmiany klimatyczne może się poprawić, jeżeli środki polityk dotyczących zmian klimatu będą zintegrowane z innymi, nie związanymi z klimatem celami polityk krajowych i sektorowych oraz stana się szeroka strategia przechodzenia do osiągnięcia długookresowych zmian społecznych i technologicznych, pożądanym nie tylko ze względu na idee zrównowagowanego rozwoju, ale także ograniczanie zmian klimatycznych.

Probleatów tych nie da sie rozwiázac bez wyraźnego pogłebienia wiedzy tak o przyczynach zjawisk, jak i o moźliwosciach ograniczania wplywów antropogenicznych. Bez przeznaczenia wystarczajacych srodków na nauke, badania, monitoring i systematyczna obserwacje nie jest moźliwe zapewnienie zadanego szybszego rozwoju stanu wiedzy na temat faktycznych przyczyn zmian klimatycznych. Jest pewne, ze pod wieloma wzgledami kluczowym czynnikiem tak wzrostu gospodarczego jak i stopniowego obnizania emisji gazów cieplarnianych jest oszczedna produkcja, a przede wszystkim oszczedne zuzywanie energii.

Opinia proponuje różnorodne narzedzia, które beda wymagac znacznych nakladów na nauke i badania oraz ogromnych wysilków implementacyjnych, jezeli UE faktycznie chce przyjac wiodaca pozycje w walce ze zmianami klimatycznymi. Wszystkie srodki nalezy przyjmowac po przeprowadzeniu dokladnej analizy powiazan i skutków, aby niewlasciwe kroki nie zagrozily konkurencyjnosc i w rezultacie takze zdolnosc do dzialania UE jako calosci oraz poszczególnych panstw czlonkowskich. Dla zapewnienia bezpieczenstwa ludnosc konieczne jest przygotowanie, z uwzględnieniem warunków regionalnych, planów ograniczania wraźliwosci na zmiany klimatyczne oraz wspieranie opracowywania systemów ostrzegania i alarmowych, w powiazaniu z monitorowaniem i systematyczna obserwacja.

- **Kontakt :** José Miguel Cólera Rodríguez
(tel. : 00 32 2 546 96 29 – e-mail : josemiguel.colerarodriguez@esc.eu.int)

2. ZABEZPIECZENIE SPOLECZNE

- ***Strategia otwartej koordynacji w dziedzinie opieki społecznej***

- **Sprawozdawca:** Jan OLSSON (Interesy Różne – SE)
- **Dokumenty:** COM(2005) 706 koncowy – CESE 596/2006
- **Główne punkty:**

Zasadniczo Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny zgadza sie z propozycjami przedstawionymi w komunikacie. Projekt Komisji przyczyni sie do wzmocnienia wymiaru socjalnego strategii lizbonskiej, o ile za pomoca nowych ram panstwa czlonkowskie przyznaja wyzszy priorytet polityczny modernizacji i usprawnieniu ochrony socjalnej.

Chociaz Komitet z zadowoleniem przyjmuje opiniowana inicjatywe, to zwraca uwage na fakt, iz nalezy uwzglydnic specyficzne cechy trzech obszarów skladowych, różny stopien ich zaawansowania oraz różnice pomiedzy panstwami czlonkowskimi.

Jednym z trzech nadrzednych celów jest „wzmocnienie procesu zarzadzania, przejrzystosci oraz zaangażowania zainteresowanych stron w tworzenie, wdrazanie oraz kontrole omawianej polityki”. We wszystkich kluczowych aspektach tego procesu w wiekszym stopniu nalezy

angazowac partnerów społecznych i innych waznych przedstawicieli spoleczenstwa obywatelskiego.

W ramach swoich biezacych prac EKES powinien monitorowac nowe ramy otwartej koordynacji oraz wydac raport na temat postepów przed wiosennym szczytem w 2007 r.

– **Kontakt :** *Susanne Johansson*

(tel.: 00 32 2 546 84 77 – e-mail : susanne.johansson@esc.eu.int)

• **Przenoszenie uprawnień do dodatkowych emerytur lub rent**

– **Sprawozdawca:** Ursula ENGELEN-KEFER (Pracownicy – DE)

– **Dokumenty:** COM(2005) 507 koncowy -2005/0214 COD – CESE 589/2006

– **Główne punkty:**

EKES pozytywnie ocenia zaproponowane przez Komisje cele i popiera projekt dyrektywy, pomimo mieszanych uczuc odnosnie do niektórych srodków sluzacych ich osiagnieciu.

W trakcie dalszych prac nad projektem dyrektywy nalezy uwzglednic nastepujace kwestie:

- W celu eliminacji barier dla mobilnosci pracowników konieczne jest nabywanie, utrzymanie i przenoszenie dodatkowych uprawnień emerytalno-rentowych. Nalezy przy tym wziac pod uwage skutki dla różnorodnych dodatkowych systemów emerytalno-rentowych w panstwach czlonkowskich.
- Finansowy udzial pracodawców w tworzeniu dodatkowych zabezpieczen emerytalnych jest konieczny i pozadany. W celu unikniecia negatywnych konsekwencji, niezbedne sa przepisy przejsciowe, umozliwiajace pracodawcom sukcesywne dostosowanie systemów emerytalnych.
- Aby uwzglednic zasadnicze cele dyrektywy, terminy wdrozenia powinny byc jak najkrótsze i uzaleznione od faktycznych potrzeb krajowych.
- Ponadto nalezy zastanowic sie nad ogólnym i nieograniczonym czasowo wyłączeniem niektórych modeli ubezpieczenia.
- Działaniom na rzecz eliminacji barier dla mobilnosci w zakresie dodatkowych systemów emerytalno-rentowych powinno towarzyszyć opracowanie odpowiednich przepisów w zakresie opodatkowania tych systemów.

– **Kontakt :** *Ewa Kaniewska*

(tel.: 00 32 2 546 81 17 – e-mail : ewa.kaniewska@esc.eu.int)

3. RÓWNOSC SZANS

- ***Polozenie osób niepełnosprawnych – plan działań 2006-2007***

- **Sprawozdawca:** Tatjana GREIF (Interesy Różne - SL)
- **Dokumenty:** COM(2005) 604 końcowy – CESE 591/2006
- **Główne punkty:**

EKES popiera działania proponowane przez Komisję Europejską i uważa, że monitorowanie dyrektywy w sprawie równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy powinno pozostać priorytetem.

Komitet wzywa Komisję do przedstawienia projektu szczegółowej dyrektywy dotyczącej niepełnosprawności w oparciu o wyniki studium wykonalności dotyczącego opracowania prawodawstwa antydyskryminacyjnego na szczeblu europejskim.

Zmienione cele europejskiej strategii zatrudnienia powinny doprowadzić do szerszego włączenia problematyki niepełnosprawności do wytycznych dotyczących zatrudnienia oraz krajowych programów reform.

UE musi zobowiązać się do przestrzegania zasady włączania tej problematyki do inicjatyw takich jak:

- fundusze strukturalne, zapewniając przestrzeganie zasady niedyskryminacji oraz dostępności.
- siódmy program ramowy, zapewniając realizację projektów badawczych w takich dziedzinach jak projektowanie do powszechnego użytku, systemy ICT, usamodzielnianie się itd.
- transport, w którym wspierane będą działania na rzecz zapewnienia łatwiej dostępnego transportu kolejowego, międzynarodowych połączeń autobusowych i transportu morskiego.

EKES zaleca Komisji, by uwzględniła następujące kwestie szczególne w swojej agendzie na przyszłość:

- koncepcje niezależnego życia oraz prawa osób niepełnosprawnych, by nie były wykluczane w instytucjach lub i w społeczeństwie. W związku z tym za jeden z priorytetów należy uznać modernizację systemu ochrony socjalnej.
 - aktywny udział osób niepełnosprawnych w życiu politycznym i społecznym; Należy wzmocnić rolę właściwych organizacji pozarządowych (również mniejszych i słabszych), zarówno na szczeblu krajowym, jak i unijnym.
 - w przyszłości należy zająć się innymi dziedzinami poza zatrudnieniem, takimi jak edukacja, kultura, czas wolny/wypoczynek itd.
 - oddziaływanie dyskryminacji opartej na wielu podstawach, różnic kulturowych, ubóstwa itd.
 - odpowiednie dostosowanie stanowisk pracy (za pomocą m.in. technologii wspomagających czy szkoleń przygotowujących do pracy) oraz wyznaczenie w przedsiębiorstwach specjalistów ds. równouprawnienia sprzyjałoby zapewnieniu równych szans w zakresie zatrudnienia.
 - bezpieczeństwo w miejscu pracy w kontekście zapobiegania niepełnosprawności.
- **Kontakt :** Anna Redstedt
(tel.: 00 32 2 546 92 33 – e-mail : anna.redstedt@esc.eu.int)

4. SPÓJNOSC GOSPODARCZA I SPOLECZNA

- ***Strategiczne wytyczne polityki spójności (2007-2013)***

- **Sprawozdawca:** Bruno VEVER (Pracodawcy – FR)

- **Dokumenty:** COM(2005) 299 końcowy – SEC(2005) 904 – CESE 592/2006

- **Główne punkty:**

EKES stwierdza, że nie zostały wyjaśnione powiązania między priorytetami strategicznych wytycznych na lata 2007-2013 a celami funduszy strukturalnych. Wobec ograniczonego budżetu wspólnotowego EKES zaleca urozmaicenie środków polityki spójności, większą koncentrację jej interwencji finansowych oraz zmodernizowanie jej metod zarządzania celem zwiększenia przejrzystości i sprawniejszego współdziałania.

- **Kontakt :** Roberto Pietrasanta

(tel. : 00 32 2 546 93 13 – e-mail : roberto.pietrasanta@esc.eu.int)

- ***O nową umowę społeczną w Ameryce Łacynskiej***

- **Sprawozdawca:** Thomas ZUFIAUR NARVAIZA (Pracownicy – ES)

- **Dokumenty:** Raport Informacyjny – CESE 68/2006 fin

- **Główne punkty:**

Kolejny szczyt UE-ALK, który odbędzie się w Wiedniu, stanowić będzie okazję do pogłębienia partnerstwa strategicznego. Wymaga to wyraznej woli politycznej oraz ogólnego podejścia strategicznego, aby poczynić postępy w dziedzinie umów stowarzyszeniowych i rozwijania nowych mechanizmów instytucjonalnych, mechanizmów solidarności i współpracy na rzecz rozwoju.

Zorganizowane społeczeństwo obywatelskie będzie kluczowym uczestnikiem działań na rzecz wzmocnienia demokracji, zapewnienia funkcjonowania gospodarki i godziwej pracy dla każdego, natomiast instytucje je reprezentujące – EKES i jego odpowiednicy z ALK – gotowe są odegrać rolę strategicznych sojuszników w tych działaniach.

Dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego z krajów ALK europejski model społeczny wciąż stanowi punkt odniesienia; z kolei dla europejskich organizacji społeczeństwa obywatelskiego wspieranie modelu zrównowalonego rozwoju w Ameryce Łacynskiej jest sprawą zasadniczą, nie tylko ze względów solidarności, ale także w celu umocnienia europejskiego modelu społecznego.

Komitet uważa za bardzo zachęcające zalecenie Parlamentu Europejskiego, by wesprzeć organizowanie forów społecznych z udziałem przedstawicieli przedsiębiorców, pracowników, konsumentów itp., a także jego zaproszenie skierowane do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, aby nasilił swoje działania w dziedzinie ustanawiania dialogu na temat spójności społecznej oraz by dzielił się swoimi doświadczeniami ze swoimi latynoamerykańskimi odpowiednikami.

Spółeczeństwo obywatelskie Europy, jak również poszczególnych krajów lub regionów Ameryki Łacińskiej, jest zainteresowane nie tylko uczestnictwem w monitorowaniu układów o stowarzyszeniu, lecz także zagwarantowaniem, że zawarty zostanie w nich wymiar społeczny. Na wymiar ten złożyłyby się: zestaw norm odniesienia gwarantujących przestrzeganie podstawowych praw w zakresie pracy, klauzule związane z ochroną praw człowieka, praw demokratycznych i ochroną środowiska, które są nierozdzielnie związane z tymi układami, oraz wprowadzenie mechanizmów konsultacyjnych, takich jak wspomniane uprzednio.

- **Kontakt :** *Gatis Eglitis*
(tel.: 00 32 2 546 81 69 – e-mail : gatis.eglitis@esc.eu.int)

5. ZDROWIE I OCHRONA KONSUMENTÓW

- **Ramy prawne polityki konsumenckiej**
 - **Sprawozdawca:** Jorge PEGADO LIZ (Interesy Różne – PT)
 - **Dokumenty:** opinia z inicjatywy własnej – CESE 594/2006
 - **Główne punkty:**

Polityka konsumencka jest jedną z dziedzin polityki najbliższych obywateli europejskich. Może ona znacznie wpłynąć na akceptację przez nich ideałów europejskich, o ile zgodne są one z ich potrzebami i dążeniami, a nie zawsze tak było.

Komitet w swojej opinii stwierdza, że:

- niezbędna jest wola polityczna do uzyskania postępu w zakresie polityki ochrony interesów konsumentów
- konieczne jest także przeprowadzenie dogłębnej analizy co do nowelizacji ram prawnych, by nadać polityce ochrony interesów konsumentów solidne podstawy, wobec braku stosownych ustaleń w traktacie z Maastricht (art. 129 A) i z Amsterdamu (art. 153).

Dzięki licznym opracowaniom wielu prawników europejskich, których kompetencje w tej dziedzinie są ogólnie uznawane, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przedstawia propozycje nowej podstawy prawnej polityki konsumenckiej.

- **Kontakt :** *Luis Lobo*
(tel. : 00 32 2 546 97 17 – e-mail : luis.lobos@esc.eu.int)

6. TRANSPORT

- ***Zegluga sródladowa w Europie***

- **Sprawozdawca:** Jan SIMONS (Pracodawcy – NL)

- **Dokumenty:** Opinia z inicjatywy własnej – CESE 599/2006

- **Główne punkty:**

EKES popiera wszelkie dążenia do ustanowienia – w fazie ostatecznej – niezależnej organizacji, ustanowionej drogą umowy, do której przynajmniej należałyby organizacje międzynarodowe, jak np. sama UE, Państwa Członkowskie UE zaangażowane w żeglugę śródladową, oraz państwa trzecie, takie jak Szwajcaria i niewchodzące w skład UE państwa leżące w dorzeczu Dunaju. W ramach organizacji objętej takim traktatem, w której skład wchodziłyby różne strony, decyzje polityczne możliwe do prawnego wyegzekwowania mogą być podejmowane na posiedzeniach ministrów; organizacja ta mogłaby również nadzorować krajowe systemy kontroli. Proponowana organizacja mogłaby również zgromadzić całą wiedzę i doświadczenie z różnych istniejących organizacji; należałoby przy tym zapewnić, że utrzymany będzie przynajmniej dotychczasowy poziom ochrony i bezpieczeństwa, oraz że nadal prowadzony będzie dialog społeczny w zakresie tematyki dotyczącej tego sektora.

Warunkiem ostatecznego wprowadzenia jednolitego systemu prawnego regulującego ogólnoeuropejską żeglugę śródladową jest uwzględnienie następujących, wskazanych w opinii kwestii:

- Geograficzny zasięg takich przepisów – nie wszystkie państwa członkowskie są bezpośrednio zainteresowane kwestią żeglugi śródladowej;
- Istotna rola w sektorze żeglugi śródladowej, a więc i w Europie, odgrywają państwa, które nie przyłączyły się do UE;
- Jedynie wspólne działania polityczne mogą doprowadzić do przeprowadzenia niezbędnego dostosowania infrastruktury na śródladowych szlakach wodnych, czyli działań należących do kompetencji władz krajowych poszczególnych państw;
- Jasne wydaje się, że nie wszystkie przepisy muszą być stosowane w całości i równie rygorystycznie na wszystkich europejskich rzekach, ze względu na odmienne warunki naturalne oraz różnice w zakresie infrastruktury i intensywności żeglugi śródladowej.

W ramach tego nowego systemu szczególną uwagę trzeba będzie zwrócić na politykę społeczną, która w zasadzie była zaniedbywana w obecnych systemach żeglugi śródladowej w Europie. W działania podejmowane w tej dziedzinie powinni zostać w pełni zaangażowani partnerzy społeczni.

- **Kontakt :** Anna Wagner

(tel. : 00 32 2 546 83 06 – e-mail : anna.wagner@esc.eu.int)

- **Wspólne zasady – EASA**

- **Sprawozdawca:** Jan SIMONS (Pracodawcy – NL)

- **Dokumenty :** COM(2005) 579 final – 2005/0228 COD – CESE 600/2006

- **Główne punkty:**

EKES w pełni popiera zamiar rozszerzenia zakresu rozporządzenia (WE) nr 1592/2002 na operacje lotnicze, licencjonowanie członków załogi pilotującej oraz na statki powietrzne z państw trzecich; powierzenie całości działań regulacyjnych w dziedzinie bezpieczeństwa ruchu lotniczego jednemu organowi zapewni większą skuteczność i bezpieczeństwo.

Jeśli chodzi o dodatkową certyfikację operatorów komercyjnych z państw trzecich, należy wyraźnie zapewnić Wspólnocie możliwość zawierania z państwami trzecimi dwustronnych umów o wzajemnym uznawaniu odpowiednich certyfikatów. W związku z tym finansowanie wspólnotowe EASA wymagać będzie znacznie wyższego poziomu, niż się obecnie planuje. Z drugiej strony połączenie zasobów na szczeblu unijnym może zaowocować znacznym ograniczeniem kosztów, nie tylko dla branży, lecz także dla rządów krajowych. Kwestia ta została pominięta we wniosku.

EKES jest przekonany, że dla zapewnienia jednakowego bezpieczeństwa wszystkim pasażerom na terytorium UE należy objąć definicją działalności komercyjnej również działalność prowadzoną z udziałem przedsiębiorstw oraz współwłaścicieli.

- **Kontakt :** Anna Wagner

(tel. : 00 32 2 546 83 06 – e-mail : anna.wagner@esc.eu.int)

- **Ochrona lotnictwa cywilnego**

- **Sprawozdawca:** Thomas McDONOGH (Pracodawcy – IE)

- **Dokumenty:** COM(2005) 429 końcowy – CESE 584/2006

- **Kontakt:** Raffaele Del Fiore

(tel. : 00 32 2 546 97 94 – e-mail : raffaele.delfiore@esc.eu.int)

7. OCHRONA ŚRODOWISKA

- ***Wpływ lotnictwa na zmiany klimatyczne***

- **Sprawozdawca:** Jan SIMONS (Pracodawcy – NL)
- **Dokumenty:** COM(2005) 459 wersja ostateczna – CESE 25/2006 fin – CESE 598/2006
- **Główne punkty:**

EKES podziela opinie Komisji, że w celu kontroli wpływu lotnictwa na zmiany klimatyczne niezbędne są dodatkowe środki (w zakresie polityk). Udział lotnictwa w emisji gazów cieplarnianych będzie się zwiększał w tempie około 50% rocznej stopy wzrostu natężenia ruchu lotniczego, nawet gdyby w najbliższych dekadach zrealizowano wszystkie ambitne cele w dziedzinie badań i rozwoju. Kwoty zarezerwowane na ten cel w Siódmym Programie Ramowym trzeba będzie wydatkować w sposób ukierunkowany i efektywny.

Aby złagodzić wpływ na klimat, Komisja Europejska wyznaczyła cel polityczny zakładający redukcję emisji dwutlenku węgla (CO₂) i tlenków azotu (NO_x) w UE, począwszy od okresu 2008 – 2012. Uwzględniając porozumienia międzynarodowe, umowy oraz wyniki bieżących analiz, uważa, że potencjalne inicjatywy w zakresie lotnictwa powinny początkowo dotyczyć wyłącznie emisji CO₂ pochodzących z ruchu lotniczego wewnątrz UE, aby do minimum ograniczyć ewentualne znaczne opóźnienia w fazie wdrożeniowej.

Ze względu na rosnący z roku na rok wpływ emisji CO₂ pochodzących z lotów wewnątrzunijnych na zmiany klimatu, należy jak najszybciej włączyć cały wewnątrzunijny ruch lotniczy do europejskiego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS), przyjmując realistyczny scenariusz bazowy (baseline scenario). Przydziałów uprawnień do emisji należy dokonać na szczeblu UE, a wobec linii lotniczych jako podmiotów uczestniczących w obrocie stosować się powinny dodatkowe wartości docelowe udziału w emisjach/ich redukcji. Równocześnie należy zagwarantować możliwość wejścia na rynek nowym operatorom bez ograniczania ich konkurencyjności. W przypadku pozostałych substancji wpływających na klimat należy wykorzystać bardziej odpowiednie do tego celu instrumenty lokalne, takie jak opłaty za emisje NO_x lub środki operacyjne.

Kluczowym priorytetem Wspólnoty i przedstawicieli sektora powinny być inwestycje w badania nad wpływem na zmiany klimatyczne związanym z emisją przez samoloty innych substancji niż CO₂, oraz nowymi rozwiązaniami technologicznymi służącymi zapewnieniu bardziej ekologicznego transportu lotniczego; w tym względzie trzeba w szczególności unikać wszelkich niekorzystnych kompromisów między poziomem lokalnego hałasu i lokalnych emisji a emisjami, których źródłem są samoloty w skali światowej.

Kolejnym priorytetem powinno być również udoskonalenie zarządzania ruchem lotniczym przy wykorzystaniu projektu Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej oraz programu SESAR ze względu na związane z tym możliwości redukcji emisji.

- **Kontakt :** *Annika Korzinek*
(tel. : 00 32 2 546 80 65 – e-mail : annika.korzinek@esc.eu.int)

- **Strategia tematyczna – środowisko morskie**

- **Sprawozdawca:** María Candelas SÁNCHEZ MIGUEL (Pracownicy – ES)

- **Dokumenty :** COM(2005) 505 final – 2005/0211 COD – CESE 585/2006

- **Główne punkty:**

EKES pozytywnie ocenia wniosek dotyczący dyrektywy ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywy w sprawie strategii morskiej). Patrząc jednak na wniosek krytycznie, EKES uważa, że jest on potrzebny, ale niewystarczający: stan naszych mórz i oceanów pogorszył się bowiem na tyle, że niezbędne byłyby bardziej rygorystyczne działania, aby wprowadzić w życie obowiązujące już środki i kontrolować ich przestrzeganie. Ponadto wniosek ten jedynie częściowo obejmuje kwestie związane ze stanem środowiska morskiego, Komitet jest więc zdania, że dyrektywa ramowa byłaby bardziej skuteczna, gdyby udało się w niej na dalszym etapie zintegrować oraz szczegółowo i obszernie rozwinąć aspekty pominięte w omawianym wniosku.

Wykorzystanie obecnie dostępnych instrumentów legislacyjnych i zarządzania, zamiast tworzenia nowych, pozwala państwom członkowskim uniknąć dodatkowych wydatków, a przede wszystkim większej biurokracji. Wniosek przewiduje również konsultowanie i udział społeczeństwa oraz zainteresowanych stron, co ma kluczowe znaczenie dla zwiększenia zaangażowania społecznego w kwestie ochrony środowiska naturalnego.

EKES zwraca uwagę, że należy uscislić i wzmocnić zadania Komisji w zakresie kontroli i koordynacji w stosunku do władz regionalnych, na których spoczywa obowiązek oceny i planowania celów oraz środków, które mają zostać zastosowane w środowisku morskim podlegającym ich nadzorowi. Celem powinno tu być ujednoczenie i zapewnienie równowagi działań we wszystkich regionach nadmorskich, gdyż nie można zapominać o ponadgranicznym charakterze mórz i oceanów. Natomiast scentralizowana koordynacja umożliwiłaby przeprowadzanie działań w tych krajach trzecich, w których działania wspólnotowe byłyby możliwe i, w szczególności, w krajach powiązanych z UE umowami międzynarodowymi.

Ponieważ dobry stan wód morskich zależy w dużej mierze od czynników ilościowych, EKES uważa, że w definicjach zawartych w dyrektywie (w szczególności w definicji dobrego stanu ochrony środowiska, opartej na ogólnych wskaźnikach jakości) należy uwzględnić wskaźniki ilościowe, jak miało to miejsce w ramowej dyrektywie wodnej w przypadku wód śródlądowych.

EKES wreszcie pragnie zwrócić uwagę na dwie kwestie mające bardzo istotne znaczenie dla skutecznej realizacji przedstawionych tu celów. Pierwsza dotyczy zapewnienia niezwłocznej realizacji wszystkich uprzednio ustanowionych środków odnoszących się do środowiska morskiego, takich jak środki należące do pakietu legislacyjnego ERIKA I, II i III. Druga kwestia dotyczy badań nad środowiskiem morskim. Poszerzenie i doskonalenie wiedzy w tym zakresie umożliwi wyznaczenie jasnych celów oraz planowanie środków niezbędnych do przywrócenia dobrego stanu ochrony środowiska. Dlatego konieczny jest szerszy udział w europejskich ramowych programach badań.

- **Kontakt :** Filipa Pimentel

(tel. : 00 32 2 546 84 44 – e-mail : filipa.pimentel@esc.eu.int)

8. OBYWATELSTWO EUROPEJSKIE, PRAWA OBYWATELI

- ***Zobowiązania alimentacyjne***

- **Sprawozdawca:** Daniel RETUREAU (Pracownicy – FR)

- **Dokumenty:** COM(2005) 649 końcowy – 2005/0259 CNS – CESE 588/2006

- **Główne punkty:**

Komitet popiera inicjatywę prawodawczą Komisji – z zastrzeżeniem uwag szczegółowych – oraz wyraża zadowolenie z wysiłków na rzecz stanowienia dobrego prawa, zwłaszcza poprzez przeprowadzenie wcześniejszych konsultacji oraz wstępne badania wpływu, które poprzedziły właściwą pracę redakcyjną wysokiej jakości nad tekstem prawnym.

Wyraża również zadowolenie z wyboru rozporządzenia jako odpowiedniego instrumentu oraz z przyjętej podstawy prawnej, która lepiej odpowiada harmonizacji tej dziedziny, w przypadku gdy pojawia się w niej czynnik europejski, pomimo różnic, które i tak nadal będą występować pomiędzy prawodawstwami poszczególnych krajów.

Problematyka poruszona we wniosku dotyczy zarówno prawa rodzinnego, jak i windykacji należności; w aspekcie socjalnym natomiast wiąże się z ryzykiem pauperyzacji, które również wymaga rozwiązania. Projekt odpowiada również wymogom jasności i bezpieczeństwa prawnego dla stron sporu, stron trzecich zaangażowanych w sprawę i właściwych organów administracji; zapewnia on również ochronę danych osobowych przed wykorzystaniem poza ramami rozstrzygnięcia sporu czy wywiązania się z obowiązku alimentacyjnego dłużnika.

Komitet zwróci się do rządów Zjednoczonego Królestwa i do Republiki Irlandii o rozwiązanie możliwości podporządkowania się temu rozporządzeniu oraz do rządu Danii o ułatwienie wykonywania orzeczeń w sprawach alimentacyjnych zgodnie z konwencją haską w sprawie wykonywania zobowiązań alimentacyjnych.

- **Kontakt :** Ewa Kaniewska

(tel.: 00 32 2 546 81 17 – e-mail : ewa.kaniewska@esc.eu.int)

- ***Europejski Rok Dialogu Miedzykulturowego (2008)***

- **Sprawozdawca:** Ágnes CSER (Pracownicy – HU)

- **Dokumenty:** COM(2005) 467 końcowy – 2005/0203 COD – CESE 590/2006

- **Główne punkty:**

Rok dialogu miedzykulturowego, dzięki uświadamianiu sobie różnic pomiędzy naszymi kulturami oraz ich poszanowaniu, powinien być narzędziem służącym unikaniu konfliktów za pomocą wykrywania ich powodów.

Należy utworzyć wspólnotowy środek masowego przekazu, np. stacje radiowa czy kanał telewizyjny, który nadawałby audycje przygotowane we wszystkich językach obywateli europejskich, jako narzędzie osiągnięcia wyznaczonych celów tego roku.

EKES powatpiewa w możliwości osiągnięcia celów priorytetowych w ramach proponowanego budżetu, którego większa część przeznaczona jest na wspieranie działań na szczeblu unijnym. Poparcie dla inicjatyw lokalnych obywateli jest niepewne.

EKES wnosi, by Komisja skonstruowała przy udziale Komitetu zarówno ilościowe, jak i jakościowe wskaźniki.

Proponuje się opracowanie w oparciu o wydarzenia i działania podjęte w Europejskim Roku Dialogu Miedzykulturowego encyklopedii kultur europejskich. EKES popiera także propozycje ustanowienia Dnia Dialogu Miedzykulturowego oraz sugeruje, że można by przyznawać nagrody obywatelom europejskim, organizacjom społeczeństwa obywatelskiego i placówkom oświatowym, odgrywającym pierwszoplanową rolę w stymulowaniu dialogu miedzykulturowego.

EKES chciałby wziąć udział w ocenie Roku 2008.

- **Kontakt :** Anna Redstedt
(tel.: 00 32 2 546 92 33 – e-mail : anna.redstedt@esc.eu.int)

9. POLITYKA IMIGRACYJNA

- ***Migracja i międzynarodowa ochrona***
- **Sprawozdawca:** Sylvia SCIBERRAS (Pracodawcy – MT)
- **Dokumenty:** COM(2005) 375 końcowy – 2005/0156 COD – CESE 587/2006
- **Główne punkty:**

Dokładne dane statystyczne są bardzo ważne dla nakreślenia precyzyjnego obrazu imigrantów w krajach UE, w tym ich liczby i innych cech demograficznych. Komitet zachęca Komisję do zaakcentowania potrzeby posiadania dokładnych danych statystycznych w tej dziedzinie, tak aby państwa członkowskie uznały wagę zagadnienia i przeznaczyły na nie większe środki.

Większość państw członkowskich UE wypracowała szczegółowe statystyki odnośnie kraju pochodzenia osób poszukujących azylu. Tym niemniej nadal bardzo potrzebne są dogłębniejsze statystyki sporządzane w oparciu o wspólne kryteria państw członkowskich, które umożliwiłyby w przyszłości porównania międzynarodowe.

Jednym z najistotniejszych zadań jakie ma do odegrania statystyka jest wpływ na opracowywanie i przegląd polityki.

- **Kontakt :** Pierluigi Brombo
(tel.: 00 32 2 546 97 18 – e-mail : pierluigi.brombo@esc.eu.int)

10. BADANIA

- **Nanonauka i nanotechnologie**

- **Sprawozdawca:** Antonello PEZZINI (Pracodawcy – IT)
- **Dokumenty:** COM(2005) 243 końcowy – CESE 582/2006
- **Główne punkty:**

Komitet z zadowoleniem przyjmuje propozycje wysunięte przez Komisję w celu realizacji do 2009 r. planu działań w dziedzinie nanonauki i nanotechnologii (N&N) i wzywa, by plan ten był wspierany przez krajowe plany działań.

Komitet uważa, że przemysł europejski powinien zwiększyć i przyspieszyć starania w zakresie badań naukowych i zastosowania N&N oraz bardziej konsekwentnie inwestować w ten sektor.

Materialy, produkty i usługi oparte na N&N mogą wygenerować do 2015 r. globalny rynek o rocznej wartości setek miliardów euro, pod warunkiem że doskonałość naukowa przekształcona zostanie w rentowne produkty, procesy i usługi.

- **Kontakt :** Magdalena Bêlarová-Carabin
(tel. : 00 32 2 546 83 03 – e-mail : magdalena.belarova-carabin@esc.eu.int)

- **Programy szczegółowe B&R**

- **Sprawozdawca:** Gerd WOLF (Interesy Różne – DE)
- **Współsprawozdawca:** Antonello PEZZINI (Pracodawcy – IT)
- **Dokumenty:** COM(2005) 439-440-441-442-443-444-445 final – CESE 583/2006
- **Główne punkty:**

Sformułowany w strategii lizbońskiej cel uczynienia Europy wiodącym obszarem gospodarczym na świecie wymaga wyraźnego zwiększenia nakładów na badania i rozwój. Komitet ponownie podkreśla ponadto, iż współpraca europejska w dziedzinie badań i rozwoju jest skutecznym katalizatorem **integracji i spójności europejskiej**. Komitet ponawia zalecenie, by na badania i rozwój przeznaczyć znacznie więcej środków niż miało to miejsce dotychczas.

Ogólnie rzecz ujmując, Komitet zamiast sztywnego przydziału budżetu do poszczególnych elementów programowych zaleca przyjęcie możliwie najbardziej elastycznego podejścia, tak by w trakcie realizacji programu Komisja mogła reagować niezwłocznie na pojawiające się nowe kwestie czy na konieczność restrukturyzacji programów.

Komitet zwraca wreszcie uwagę na swoje wcześniejsze zalecenie, aby zdecydowanie zmniejszyć wymagane od wnioskodawców nakłady administracyjne, uproszczyć procedury, a jednocześnie zapewnić maksymalną ciągłość instrumentów wsparcia oraz procedur rozdziału.

- **Kontakt :** *Magdalena Bêlarová-Carabin*
(tel. : 00 32 2 546 83 03 – e-mail : magdalena.belarova-carabin@esc.eu.int)

11. ZWALCZANIE FINANSOWANIA TERRORYZMU

- ***Przekazy pieniężne / Informacja o zleciodawcach***

- **Sprawozdawca:** Umberto BURANI (Pracodawcy – IT)
- **Dokumenty:** COM(2005) 343 końcowy – 2005/0138 (COD) – CESE 597/2006
- **Główne punkty:**

EKES w pełni zgadza się z potrzebą ustanowienia przepisów. Działania przewidziane w dokumencie Komisji są w ogólnym zarysie właściwe i racjonalne, niemniej EKES wyraża pewne obawy co do ich praktycznej skuteczności, przynajmniej w krótkiej perspektywie.

EKES zaleca, by wyjaśniono, że środki odnoszą się nie tylko do terroryzmu, ale również do zorganizowanej przestępczości, by powołano się na już obowiązujące przepisy dotyczące prania brudnych pieniędzy, by stworzono jeden punkt kontaktowy odpowiedzialny za gromadzenie zgłoszeń i ich przekazywanie do kompetentnych organów śledczych i by kompetentne organy zgłaszały podejrzane przypadki.

- **Kontakt :** *Imola Bedö*
(tel. : 00 32 2 546 83 62 – e-mail : imola.bedo@esc.eu.int)